

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Leontio Magistriano. 229.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

avaritiam pugnat. Cùm autem hinc quoque vulnus accepit, per invidiam insidias parat. Quòd si hæc etiam aliquè superasse conspiciat, amicos armat. Quòd si horum quoque impetus sustinuerit, famulos ad bellum instruit. Quòd si ne ab his quidem superatus sit, contempcionem ac segnitiam immittit. Quòd si hanc quoque fregerit, hoc ipsi in animum inducit, vt acceptarum iniuriarum memoriam retineat. Quid autem omnia improbi illius tela recensere aggredior? Quare hæc missa faciam, illudque fortitudinem tuam admonebo, vt omni ex parte oculatam se præbeat: quandoquidè omni quoque ex parte hostis casu impetit, atque in ipsa vitalia iaculatur.

Leontio Magistriano. 229.

Illud in te minimè probo, quòd Zosimum specie tenus presbyterum, vrbis piaculum, Ecclesiæ labem, libertatis probrum, eorumque, qui cum ipso consuetudinem habent, pestem & perniciem, ac denique nullo non foedissimo nomine appelles. Et si enim ipse talis est, ac linguam tamè tuam, quæ veritatis organum est, huiusmodi sermonibus contaminari minimè conuenit. Quamobrem tibi ipsi contumeliam inferre desine. Quamuis enim vera sint, quæ abs te dicuntur, nec quisquam est, qui te mendacij insimulare queat: tamen, quin vir probus ac moderatus sis, multisque virtutibus floreas, patientiæ quoque ornamento gestire te atque gloriari æquum fuerit.

Aphrodisio Presbytero. 230.

Commodè quidè atque opportunè, ea, quæ scripsisti, abs te aduersus eos dicerentur, qui tibi contumeliam intulerunt, nisi ipsi sese peccasse confiterentur. Confitentibus autem ipsis, intempestiua iam harum rerum memoria est: quippe quæ iam temporis ope atque auxilio destituta sit.

Antioco. 231.

Quidnam causa est, inquis, quamobrem

μηδὲ γὰρ ἀπὸ σαφροσύνης ἠπληθῆ, ἀλλὰ φιλοζηλιατίας πολέμει. εἰ δὲ καὶ ταῦτα πρῶθην ἀπὸ βασιλείας ὀπίσθευει. εἰ δὲ καὶ τῶν πᾶσι ἰδὲ πειρητόμων, τὸς φίλους ἐξοπλίζει. εἰ δὲ καὶ τὰς τῶν πρῶτων ἐπιβολὰς ὑπομείνει, τὸς οἰκείας ἐκπολεμῶ. ὅταν δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἀλλῶ, ὀλιγορίας ἐπιπτεῖ. εἰ δὲ ταύτης πειθείη, μνησχεῖται ἐπίσης. καὶ τί περιδομαί πάντα τὰ βέλη τῶ πονηρῶ φροσῶν; διὸ ταῦτα μηδὲ παύσαι, σκῆνο δὲ παραμένει μὲν τῇ σὴ ἀνδρεία, πάντοθεν ὁμαματοῦ ἑαυτῶν, ὡς πάντοθεν τῆ πολεμῶ βάλλοντος, καὶ εἰς τὰ χεῖρα μάστιγα ἀκοντίζοιτος.

Λεοντίω μαγιστριά. σλ.

Οὐκ ἀποδέχημί σε, ἄγρος πόλεως, καὶ κηλίδα ἐκκλησίας, καὶ ἕβρι ἐλευθερίας, καὶ τῆς συνόπτης ὀλετήρα. καὶ τί γὰρ ἐχὲ τῆς ἀρχίτων, Ζώσιμου τὸ δουλοῦτα φρεσῦτερον. Σπυχαλοῦτα. εἰ γὰρ καὶ αὐτὸς τοιοῦτος ὅστις, ἀλλὰ σὺ γλαῖπαι, καὶ ὄργανον ἀληθείας τυγχάσσαι, καὶ τῆς τῶν κατὰρρυπαίνεσθαι τοῖς λόγοις. παῖσαι τοῖσι σάντων ἕβριζον. εἰ γὰρ καὶ ἀληθῆ τὰ λεγόμενα, καὶ ἐδὲ ὡς ψευδοδῶν ὀπισκίφει, ἀλλὰ σε κῶσιον ὄντα ἄδρα, καὶ πολλὰς ἀρετὰς κομῶντα, καὶ τὸ τὸ ἀνεξικαλίας διχρησῶν ἂν εἰν διαβρωεῖν ἐγκαλλώπισμα.

Αφροδίσιω φρεσῦτέρω. σλ.

Κακίως ἂν τὰ γραφεία ὡς σὺ ἐλέγχοτο τοῖς εἰς σε πεπαρωκίον, εἰ γὰρ καὶ ἀμολόγησι ἐσφάλασι, ὁμολογούτων δὲ ἄωρος τῶν ἢ μνήμη τῆς ἀπὸ τῶ χριστοῦ συμμαχίας ἀμολοῦσαι.

Αντόχω. σλα.

Τίγος ἔνεκει, ἔφης, εἶπει ἢ τὸ ἡμέροπιτος